

Ilustrace Libuše Mocová

Nejuvětší dar €?

LJ
AA
ŠIKRÍŽ
UU
BB

peněz. Spatřil také jednu chudou vdovu, jak tam dala dvě drobné mince, a řekl: „Opravdu, to vám říkám: Tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní. Ti všichni totiž dali darem něco ze svého nadbytku, ona však ze svého nedostatku dala všechno, co měla na živobytí.“ (Lk 21, 2–4)

A nebyl by to on, aby to, co hlásal, nepotvrdil také svými skutky. Napadlo vás někdy, že ustanovení Eucharistie je jeden velký dar Pána Ježíše do chrámové pokladnice celého světa?

Návštěva z USA

Představte si, že k vám přijel na návštěvu kamarád z USA. Zdržel se tu asi měsíc a nyní se již vrací domů a je pravděpodobné, že se velmi dlouho nevidíte. Asi si dáte na rozloučenou nějaké dárky nebo fotografie. I když budete od sebe daleko, tyto drobné věci budou jakýmsi upozorněním: Za mořem máš kamaráda.

A stejně tak Pán Ježíš, když se loučil se svými učedníky, chtěl jim zanechat něco na památku. Ale co by to mělo být? Nějaký portrét, socha, drahé víno? Takový dárek může dát kdokoliv. Moc konat zázraky? Ano, řeknete si, to je dar hodný Boha. On však nepřišel na svět, aby dával velké dary, na které se nikdo jiný nezmůže. Přišel kvůli tomu, aby se vydal za všechny lidi, aby umřel na kříži a tím je spasil. Aby dal lidem jako dar sám sebe v Eucharistii. To je totiž jediný dar, který nedává ze svého nadbytku.

A co my?

Pán Ježíš nesloužil lidem tím, že by si čas od času koupil jogurt nebo samolepku a po zbytek dne se již o ně nestaral. Zajímal se o všechny ve svém okolí, pomáhal jim,

poradil, usmál se na ně, plnil slovo ... dával se jim a zapomínal na sebe. A když přišel čas, dal nám všem dar největší.

Až budeš přijímat eucharistického Krista, pomysli na to a řekni mu: „Pane Ježíši, ty jsi žil jen pro nás a celý jsi se nám daroval... a já bych měl žít sám pro sebe?“

Chudoba ve světě

Má cenu přispívat na nějaké dobročinné účely? Sám mám málo peněz a hodně starostí...

Jste o tom skutečně přesvědčeni? Jen posuďte sami: Více než 80% obyvatel Rwandy, Bhútánu, Burundi a Malawi žijí pod hranicí chudoby, tj. nemají ani základní potraviny. Průměrný obyvatel Zairu si za svůj měsíční příjem koupí padesátkrát méně zboží než obyvatel USA. Ve více než deseti státech světa nemá 60% obyvatel přístup k pitné vodě.

(údaje převzaty z atlasu Dnešní svět, Terra 1997)

Nesnadná jogurtová volba

Stál jsem jednou takhle v samoobsluze a vybíral si nějaké jogurty. Šel jsem na to vylučovací metodou: Bílé dvakrát nemusím, a z „barevných“ zase nemám rád smetanové. Jahoda je lepší než borůvka, ale kam se hrabe na malinu. A tady je jeden s kousky ovoce... ale je borůvkový. Je lepší obyčejný malinový, nebo borůvkový s kousky ovoce? Jsem v pasti... s touhle kombinací jsem nepočítal. Už jsem si dával do vozíku malinový, když jsem si všiml, že na borůvkovém je nápis: „Zakoupením tohoto výrobku přispějete 10 haléřů na dobročinné účely.“ To je ono, koupím si borůvkový! Pochutnám si a ještě udělám dobrý skutek.

Když jsem vyšel ven z obchodu, potkal jsem dvě děvčata, která prodávala nějaké samolepky. „Nechtěl byste přispět na děti trpící leukémií?“ Ale to víte, že ano, jsem přece dobrý člověk – před chvílí jsem přispěl a přispěji i teď.

Ten den jsem usínal s dobrým pocitem. Naštval jsem sice několik spolužáků, když jsem jim nevrátil vypůjčené sešity, a oni se tak nemají z čeho učit na písemku, doma jsem nevynesl koš ani neumyl nádobí, ale co...

Vdovin haléř Pána Ježíše

Určitě si vzpomínáte na ten známý úryvek z evangelia: Ježíš s učedníky pozoruje, jak bohatí lidé vhadzují do chrámové pokladnice spoustu

Rychlá auta

NISSAN PRIMERA

Karosérie Primery má poněkud netradiční tvar. Vypadá, jako kdyby byla vyřezaná z jednoho kusu hmoty.

Při jejím projektování se vycházelo zevnitř – od rozměrů prostoru pro cestující. Až potom se navrhovala samotná karosérie.

Je počítač v autě spolehlivý?

Kdo pracuje s osobními počítači, možná se při zaslechnutí slov „počítač v autě“ bude ptát: je to bezpečné? Nemůže se zaseknout, zhroutit, restartovat? Je to velice málo pravděpodobné [poškodit by ho mohl jen zásah blesku nebo drát vysokého napětí]. Zatímco osobní počítač musí umět pracovat s tisíci programů a připojitelných zařízení od různých výrobců, v autě je program stále stejný, vyzkoušený ve všech možných situacích. A komfort poskytovaný počítačem ovládajícím v autě téměř vše za malé riziko stojí.

Středová ovládací konzole systému N-Form sdružuje většinu ovládacích prvků celého auta

Ing. Jan Macek

Foto poskytla firma Technika PR

Počítač na čtyřech kolech

Všimli jste si, na co je v autě nejvíce ovladačů? Na autorádio a klimatizaci. Ovládání těchto systémů spolu s dalšími je soustředěno do středového panelu tak, aby řidič mohl potřebný ovladač nalézt hmatem na tom místě, kam by intuitivně [bez přemýšlení] sáhl. Vývoj tohoto ovládacího systému N-Form trval za použití speciálního simulátoru krizových situací při řízení téměř pět let.

Dalším prvkem ovládací konzole N-Form jsou klasické kruhové přístroje a dále šestipalcový LCD displej. Při couvání se na něm zobrazuje záběr zadní kamery, která usnadňuje parkování. Může také zobrazovat data navigačního systému a údaje o provozu auta.

Inteligentní tempomat, který udržuje stálou rychlost bez zásahu řidiče, pomocí laseru zjišťuje vzdálenost od předchozího vozidla a při přiblížení k němu přibrzdí. Když je cesta volná, zase automaticky přidá.

Nissan Primera je nevšedním zástupcem střední třídy automobilů. K výborným jízdním vlastnostem a velké spolehlivosti předchozí generace přidala nová Primera technologickou vyspělost, takže se dá trochu nadsazeně titulovat Auto třetího tisíciletí.

Liturgické okénko

R. D. Martin Vařeka

Očekáváme dobu velikonoční a rád bych se s vámi rozdělil o to, co pro nás znamená.

Jsem teď kaplanem mezi vojáky a právě v kasárnách mě napadlo, jak k nám může velikonoční doba promlouvat. Na chodbě proti hlavnímu schodišti je vystaven prapor a vedle něho visí několik zarámovaných listů, které vypovídají o tom, co již naši vojáci dokázali.

Je tam také jeden list, na kterém je krásné poděkování za práci vojáků, kteří pomáhali lidem postiženým povodněmi. Onen děkovný list, podle mého, krásně vyjadřuje i tajemství Velikonoc. Vojáci zachraňovali lidi, kteří byli těžce postiženi velkou vodou a často bohužel i vlastní hloupostí. Mnozí záchranáři mi vyprávěli, jak lidé nechtěli opouštět své majetky, i když jim hrozilo nebezpečí ohrožení života, až pak bylo skoro pozdě a životy museli pro ně nasazovat právě vojáci a hasiči. Jindy mi vyprávěli, že povodně byly zčásti zapříčiněny i nevhodnými zásahy do přírody a narušením přírodních toků.

Stejně je to i s námi a naší duší. Děláme spoustu hloupostí a nemyslíme na ni, když je ještě čas, a kolikrát dokonce ubližujeme i lidem kolem nás. Máme ale to obrovské štěstí, že máme zachránce, který neváhá obětovat i svůj život, aby nás zachránil. On nepodceňuje nebezpečí, ví, do čeho jde, a pro nás je ochoten udělat cokoli.

Zachránce se jiným slovem řekne Spasitel nebo Vykupitel. Takovou velikou záchranou akci nás všech si připomínáme právě o Velikonocích. Prožíváme znovu, že za nás náš zachránce obětoval svůj život na kříži. A také se znovu radujeme z toho, že vstal z mrtvých a žije s námi.

Lidé si váží těch, kdo je zachránili a pomohli jim. Naším vojákům dali děkovný list, aby svou vděčnost vyjádřili a připomněli, když už nemohou být stále s nimi. My se svým zachránce být můžeme, a o Velikonocích jsme k tomu přímo pozváni. Vzpomeňme si na to při obřadech velikonočního třídění.